

eller andre utilregnelige årsager ikke har været i stand til at påtage sig eller skaffe sig arbejde, eller hvor en fortsat ydelse af hjælp skønnes af afgørende betydning for fortsættelse af en mindre erhvervsvirksomhed, kunne ydes i indtil $\frac{1}{2}$ år efter ægtefællens død. Til enker, der er gravide ved ægtefællens død, vil hjælp efter foranstående regler kunne ydes fra dødsfaldet og i indtil $\frac{1}{2}$ år efter fødslen.

Stk. 2. Det er en forudsætning for ydelse af hjælp efter stk. 1, at de forpligtelser, til hvis opfyldelse hjælpen søges, ikke er påtaget med henblik på at opnå hjælp fra det offentlige.

Stk. 3. Til kvinder, der bliver enker efter det fyldte 50. år, og til enker med børn under 18 år, over for hvilke de har forsørgelsespligt, kan der, såfremt de ikke opfylder betingelserne for at oppebære pension efter bestemmelserne i kapitel I, og når de på grund af nedsat erhvervsevne, på grund af deltagelse i en uddannelse, jfr. stk. 5, eller på grund af børnenes (barnets) pasning ikke er i stand til at tage arbejde eller ikke er i stand til at påtage sig arbejde i normalt omfang, efter udløbet af den i stk. 1 nævnte periode i trangstilfælde ydes hjælp til underhold. Hjælpen kan ikke overstige 85 pct. af, hvad der i den pågældende periode kunne være ydet i pension i henhold til § 3, stk. 1, med tillæg af de i § 3, stk. 2, nævnte beløb, såfremt ansøgeren havde opfyldt betingelserne for at oppebære sådan pension. Til enker, der har oppebåret sådan hjælp indtil et barns fyldte 18. år, og som på dette tidspunkt er fyldt 45 år, vil hjælpen under i øvrigt tilsvarende betingelser kunne fortsættes. I tilfælde, hvor hjælpen ydes til enker, der er beskæftiget med nedsat arbejdstid, vil der ved beregningen af hjælpens størrelse kunne ses bort fra indtil halvdelen af den af pågældende oppebårne arbejdsindtægt.

Stk. 4. Hjælp efter bestemmelsen i stk. 3 kan kun ydes efter nøje prøvelse i hvert enkelt tilfælde. Der vil herunder være at tage hensyn til pågældendes evne til at påtage sig arbejde, eventuelt gennemføre en uddannelse eller omskoling, samt til hendes helbredstilstand og de forhåndenværende muligheder for at få børnene (barnet) passet ved anbringelse i børneforsorgsinstitutioner eller på anden måde.

Hvor hjælpen ydes på grund af nedsat erhvervsevne, er det endvidere en betingelse, at pågældende er villig til at deltage i sådanne foranstaltninger til uddannelse eller omskoling til andet erhverv, som det sociale udvalg eller en mødrehjælpsinstitution måtte anvise.

Stk. 5. Til enker kan der endvidere om fornødent ydes hjælp, herunder løbende underholdshjælp efter reglerne i stk. 3, til dækning af særlige udgifter, der afstedkommes af en efter forholdene rimelig uddannelse, som kan forventes bedre at sætte pågældende i stand til at forsørge sig selv og eventuelle børn.

§ 16.

Til rådighed for det sociale udvalg til ydelse af påkrævet supplerende hjælp af en vis almindelig karakter ud over hjælpen efter § 15, stk. 3, stilles et beløb på 15 pct. af de af kommunen i pågældende regnskabsår inden for den i § 15, stk. 3, angivne grænse ydede beløb. Har antallet af modtagere af enkehjælp i det foregående regnskabsår været mindre end 10, kan kommunalbestyrelsen, hvor forholdene gør det påkrævet, dog med amtets samtykke anvende mere end 15 pct.

§ 17.

Med hensyn til reglerne om forsørgelsespligt, forsørgelsessted, forsørgelsesmåden og hjælpens ydelse m. v. finder bestemmelserne i afsnit I i lov om offentlig forsorg anvendelse, ligesom ydelser efter nærværende kapitel refunderes i overensstemmelse med reglerne om refusion af tilsvarende hjælp ydet efter § 282 i lov om offentlig forsorg.

Kapitel III.

Fælles bestemmelser.

§ 18.

De af vedkommende kommunale myndigheder truffne afgørelser vedrørende ydelser efter denne lov kan ikke indbringes for domstolene, men forelægges vedkommende amtmand, hvis afgørelser atter kan indankes for socialministeren. I Københavns og Frederiksberg kommuner samt i andre store kommuner, hvis forsørgelsesvæsen